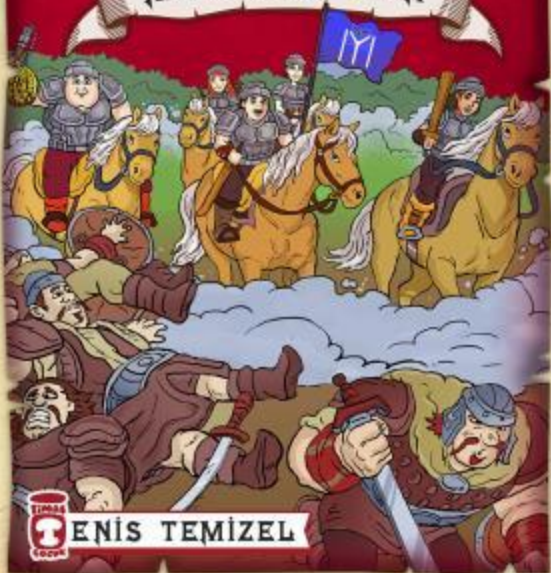

KÜÇÜK KAYILAR

MOĞOLLARA OYUN

ENİS TEMİZEL

KÜÇÜK KAYILAR

MOĞOLLARA OYUN

Yazan-Resimleyen:
Enis Temizel

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir

Editör: Doğukan İşler

Kapak Tasarım: Sefer Koçan

Mizanpaj: Nagihan Atay

Raf: 6-10 Yaş Öykü-Hikaye

Baskı ve Cilt: WPC Matbaacılık

Osmangazi Mah. Mehmet Deniz Kopuz Cad. No:17-1

Esenyurt / İstanbul

Tel: (0212) 886 83 30 / Sertifika No: 35428

ISBN 978-605-08-2612-8

9 786050 826128

Nisan/2019

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No:12364

Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

timascocuk.com • timascocuk@timas.com.tr

iyi ki kitaplarım var...

© 2017 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketine aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

KAĞAN'IN BOZ ATI..... 4

KAĞAN VE AİLESİ..... 16

KÜÇÜK KAYILAR..... 26

ULUĞ DEDE ANLATIYOR..... 40

ESAS BİRER İSİM..... 51

MOĞOLLAR GELİYOR!..... 59

MOĞOLLARA OYUN..... 64

OYUN SÜRÜYOR..... 84

MOĞOLLAR KAÇAR..... 89

KÜÇÜK KAYILAR'A İSİM..... 93

Kayılar, yaz günlerini Domaniç yaylağında geçirirlerdi. Hareketli kekliklerin dolaştığı, mis gibi kokan çam ve kayın ormanlarının içinde yaşarlardı.

İşte yine o günlerden biriydi. Bülbüllerin seslerinin, küçük derelerin su şırıltılarıyla karıştığı bir gün...

Güneşin yavaş yavaş alçalmasıyla hava biraz daha serinledi. Hafif bir rüzgâr, otların arasında tatlı bir uğultuyla dolaşmaya başladı...

Küçük Kağan ter içinde kalmıştı.

Biraz önce kendisini üstünden atan boz atı yakalamak için var gücüyle koşuyordu. Kestirmeden gitmek için kayalıkların üzerinden seke seke atlayarak koşuyordu hem de!

.>>> .>>> .>>> .>>>

Ama bütün çabasına rağmen aralarındaki mesafe kısalacağına uzuyordu. İlerideki ormana dalmadan yakalamak istiyordu boz atı.

<<< <<< <<< <<<

Ağaçlara yüz arşın kadar kala bütün gücüyle koşmaya başladı. Nefes alıp vermesi iyice hızlandı...

O atı yakalamak ve ona binmeyi başarmak onun için o kadar önemliydi ki... Çocuk olarak görülmekten çıkmak, kendini ispat etmek istiyordu. Gerçek bir **Kayı** olmalıydı artık!

Omuzlarına düşen kestaneye rengi saçları vardı Kağan'ın. Gözleri iri ve hafif çekikti. Cam gibi parlayan gözbebekleri, sevecenlikle bakıyordu etrafa. Yanakları heyecanlanınca elma gibi kızarıyordu.

Boz atın ağaçların arasında kaybolmasına birkaç adım kalmıştı ki, Kağan küçük bir kartal gibi ayaklarını yerden kesti. Ve atın arkasına doğru uçuşa geçti.

Boz at, ani bir vücut hareketiyle Kağan'ı savuşturdu. Atı havada ıskalayan Kağan yere sert bir iniş yaptı.

Kağan, yılmadan tekrar yerinden kalktı. Var gücüyle boz atın ardından koşmaya devam etti.

Boz at artık çocukluk dönemini atlatmış, bir tay olmaktan çıkmıştı. O artık tam bir attı. Genç bir at olmanın verdiği güçle koşuyordu. Öyle ki, nallarının taşlara değdiği yerlerden kıvılcımlar çıkıyordu!

Ormandaki ilk ağaca birkaç adım kala Kağan tüm gücünü topladı. Bir kez daha boz ata binmeye çalıştı.

Kağan, yüzüstü yere çakıldı. Ortalık toz duman olmuştu. Yuttuğu tozlar genzini yaktı. Bütün vücudunda bir sızı hissetti. Allah'tan bünyesi dirençliydi.

Yerinden kalkmaya çalışırken, kafasını kaldırdı ve yanı başında duran ağabeyi Boygar'ı gördü. "Tut bakalım elimden..." dedi ağabeyi ve tek hamlede onu yukarı çekti.

– Kendini sakatlamak mı istiyorsun Kağan? Otur hele, biraz dinlenelim.

Boygar, Kağan'dan daha büyük olduğu için daha zayıf ve uzun görünümüydü. Ama o da sağlıklı, kuvvetli ve hareketliydi.

Genelde saten
veya ipek gömlek
giyerdi.

Beline kemer
takardı.

Ayağına keçeden
yapılmış yarım boy
çizme giyerdi.

Hareket etmeye
uygun bollukta keten
şalvar giyerdi.